

عنوان مقاله:

ارزیابی نحوه استقرار فضاهای آموزشی با استفاده از AHP و TOPSIS

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا شیخی - کارشناس ارشد شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

مریم معینی فر - دکتری شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

علی شکوهی - دکتری شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های انسانی به عنوان بخش از فضای سرزمینی تحت تأثیر نیروهای طبیعی، اقتصادی، اجتماعی و نگرشهای حاکم در فضا است، به طوری که عملکرد این نیروها موجب بروز مسائل و نارسائی هایی همچون نابرابری های کمی و کیفی بنی حوزه های شهری، برهم خوردن تعادل فضایی از لحاظ بهره گیری مناسب از قابلیت ها و ضعف شدید ساختاری و کارکردی شده است. هدف از انجام مقاله حاضر، ارزیابی مناسب نحوه استقرار فضاهای آموزشی در سطح مناطق شهری با رویکرد توسعه پایدار در شهر زنجان با استفاده از مدل تلفیقی AHP و تاپسیس است. روش تحقیق، به صورت توصیفی- تحلیلی بوده و نوع تحقیق، کاربردی و رویکرد آن، به دو صورت کمی و کیفی می باشد. یافته های پژوهش نشان می دهد که عدم توازن بسیاری در توزیع فضاهای آموزشی وجود داشته به طوری که منطقه 4 با لحاظ بیشترین میزان امتیاز برخوردار از فضاهای آموزشی و کاربریهای سازگار، در رتبه اول فرایند رتبه بندی قرار گرفته است، این منطقه امتیاز 0/684 را کسب نموده است. مناطق 3 و 5 دارای کمترین امتیاز برخوردار بوده و به ترتیب دارای 0/160 و 0/065 امتیاز می باشند. نتایج حاصل از این پژوهش مشخص ساخت که برخی از مناطق شهر زنجان فاقد فضای آموزشی و کاربریهای سازگار با آن بده و این مشکل در مناطق شهری که در سالهای اخیر توسعه یافته اند بیشتر می باشد. این شرایط، بیانگر وضعیت نامناسب و ناپایداری مناطق شهری از جهت سازگاری فضاهای آموزشی با توسعه شهر می باشد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، توسعه، رتبه بندی مناطق، مدل تاپسیس، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266169>

